

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 521.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e151306.pdf> (tilgået 01. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Grundtvig:

Det er egentlig kun for at vise, at jeg baade har læst den 4de Paragraph, og at jeg har hørt efter, hvad der er blevet talt derom, at jeg vilde anmærke min forresten ubetydelige Mening om det Spørgsmaal, om enten de Kjendelser, som ere erlagte for Fritagelse for Værnepligt, skulle tilbagebetales eller ikke. Men det synes mig, at det dog neppe nu kan være saaledes, som man har forstaaet det, at Retsfølelsen maatte oprøre sig ved et saadant Brud paa Contractsforholdene eller hvad man ellers skulde kalde det, saaledes at de, der endogsaa have betalt nogle Hundrede Rigsdaler for deres Børn, senere skulle taale at see disse trækkes til Sessionen, og blive nodsagede til at stille sig i Rækkerne. Idetmindste er min Samvittighed eller Retsfølelse slet ikke af den Slags. Det er langt fra, at den først skulde finde Anstød, naar det gjaldt nogle Penge eller Contractsforhold, og jeg finder, at Retfærdighedsfølelsen kræver, at alle Rettigheder, som Lovene have tilstaaet Folk, maae være lige hellige, og ligesom der kan gives Tilfælde, hvor andre Friheder og Rettigheder maae vige for det almindelige Bedste, saaledes maa det ligefrem være Tilfældet med noget saadant som denne Indbetaling, og jeg skal blot ved denne Leilighed erindre om, at under den bestaaende Frihed for Værnepligten, er der ogsaa med Hensyn til mange af dem, der ere fødte under Værnepligten, af deres Fædre blevet anvendt Penge for at de kunne faae Examen ved et Seminarium, eller, hvad der er end mere, ved Universitetet, og at disse da ligesaavel kunde forlange deres Penge igjen; ialtfald naar de tilstode, at det ikke var for Studeringernes Skyld, men blot for at undgaae Værnepligten, at de saaledes havde anvendt deres Penge.